

TEORIA WIEDZY PRAKTYCZNEJ

Waldemar Wietrzykowski

Digital Intelligence Laboratory, kwiecień 2018

Streszczenie w niniejszej pracy przedstawiono jądro teorii wiedzy praktycznej powstałej w wyniku bezpośredniej interakcji umysłu z obiektywną rzeczywistością, odpowiedzialnej za semantykę, opartej na zdarzeniach psychofizycznych i rachunku sekwentowym.

Abstract this paper presents the core of the theory of practical knowledge created as a result of direct interaction of the mind with objective reality, responsible for semantics, based on psychophysical events and a sequent calculus.

Wiedza jest wytworem umysłu człowieka. Część z tej wiedzy zwana wiedzą praktyczną powstała w wyniku bezpośredniej interakcji umysłu z obiektywną rzeczywistością (odpowiedzialna jest za semantykę). Takie uzależnienie obiektywnej rzeczywistości od umysłu człowieka powinno zachodzić także w odniesieniu do świadomej maszyny.

Przestawiona w niniejszej pracy teoria wiedzy praktycznej jest uogólnieniem teorii świadomej maszyny przy założeniu, że wszystkie czynności poznawcze człowieka powstają poprzez łączenie się elementarnych zdarzeń psychofizycznych.

Powodzenie teorii zależy od najważniejszej jej części zwanej jądrem. Od trafności jego wyboru zależą pozostałe elementy teorii, które z tego jądra się wyprowadza, a od jego prostoty zależy jasność i spójność całej teorii.

W niniejszej pracy przedstawiłem jądro teorii wiedzy praktycznej, z którego można w zależności od potrzeby wyprowadzać kolejne przydatne elementy.

Definicja Wiedzy Praktycznej

Niech

$$z = \langle w, o \rangle$$

będzie zdarzeniem psychofizycznym reprezentowanym przez całkowitą liczbę zespoloną, której część urojona będzie obiektem mentalnym, a część rzeczywista będzie fizykalną własnością tego obiektu,

i niech

$$s = p_1 a_2$$

będzie sekwentem przedstawiającym parę zdarzeń psychofizycznych powiązanych relacją następstwa, w którym poprzednikiem będzie predykat a następnikiem alternatywa,

to

istnieją dwie reguły łączenia sekwentów:

1. dla wspólnego predykatu

$$p_1 a_2, p_1 a_3 = p_1 (a_2, a_3)$$

2. dla wspólnej alternatywy

$$p_1 a_3, p_2 a_3 = (p_1, p_2) a_3$$

Przedstawioną powyżej strukturę nazywamy wiedzą praktyczną.

Bibliografia

1. Waldemar Wietrzykowski, *Samoucząca się maszyna*, DIL 2016
2. Waldemar Wietrzykowski, *Jednofunkcyjne maszyny*, DIL 2016
3. Waldemar Wietrzykowski, *Interpretacje maszyn*, DIL 2016
4. Waldemar Wietrzykowski, *Znaczenie interpretacji maszyn*, DIL 2017
5. Waldemar Wietrzykowski, *Wiele maszyn*, DIL 2017
6. Waldemar Wietrzykowski, *Świadomość wielu maszyn*, DIL 2017
7. Waldemar Wietrzykowski, *Obraz rzeczywistości z poziomu maszyny*, DIL 2017
8. Waldemar Wietrzykowski, *Scalanie interpretacji maszyn*, DIL 2017
9. Waldemar Wietrzykowski, *Strumień świadomości*, DIL 2017
10. Waldemar Wietrzykowski, *Samoucząca się maszyna motoryczna*, DIL 2017
11. Waldemar Wietrzykowski, *Świadoma reakcja maszyn*, DIL 2017
12. Waldemar Wietrzykowski, *Świadoma maszyna*, DIL 2017
13. Waldemar Wietrzykowski, *Założenia wstępne do projektu świadomej maszyny*, DIL 2017
14. Waldemar Wietrzykowski, *Teoria świadomej maszyny*, DIL 2018